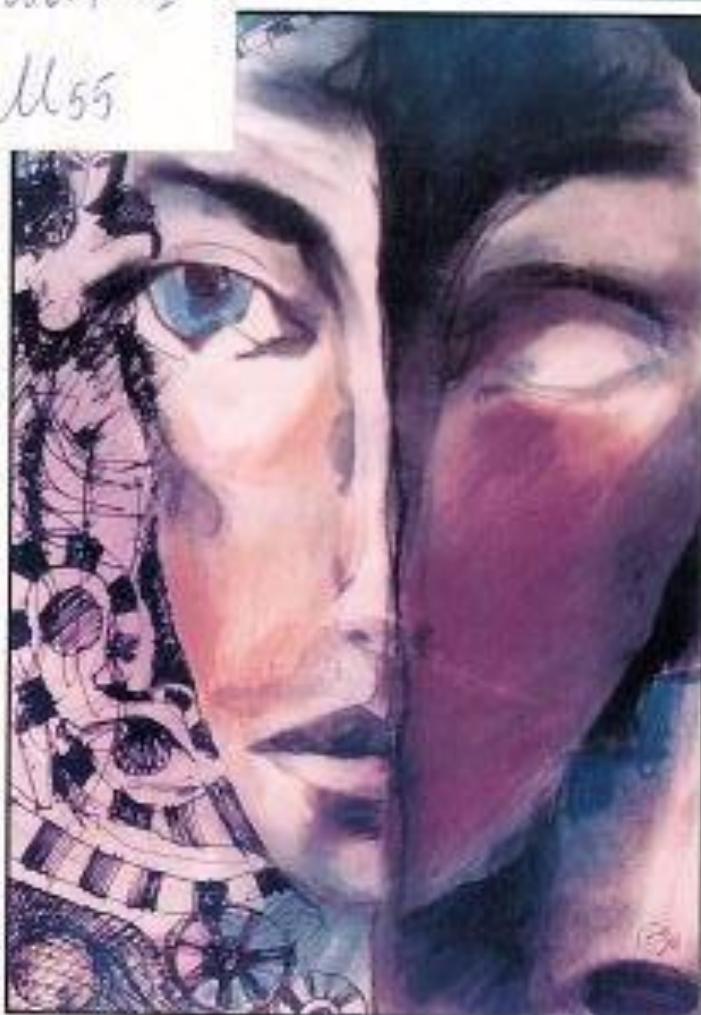

ТАИНА МИЛНОВА

886.7-1
7 M55

ФОТОСЕВЕРЕН ВЯЖУР

886.4-2
М55 Благодаря на президента на ГЕОНЕД-ЕООД
Стара Загора Георги НЕДЕВ за достойния жест.
Щедростта на ценителя на словото даде криле на
„Югосеверен вятър”, политнал десет години след
”Диво тайнство”- първата ми поетична книга.

Ценя усърдието на децата ми за положеният труд
по набирането и предпечатната подготовка на
стихосбирката.

В тези непоетични времена съм особено
признателна за докосването до написаното от мен
и на всеки читател.

ГАЛИНА МИЛНОВА

ГАЛИНА МИЛНОВА (ПОПОВА)

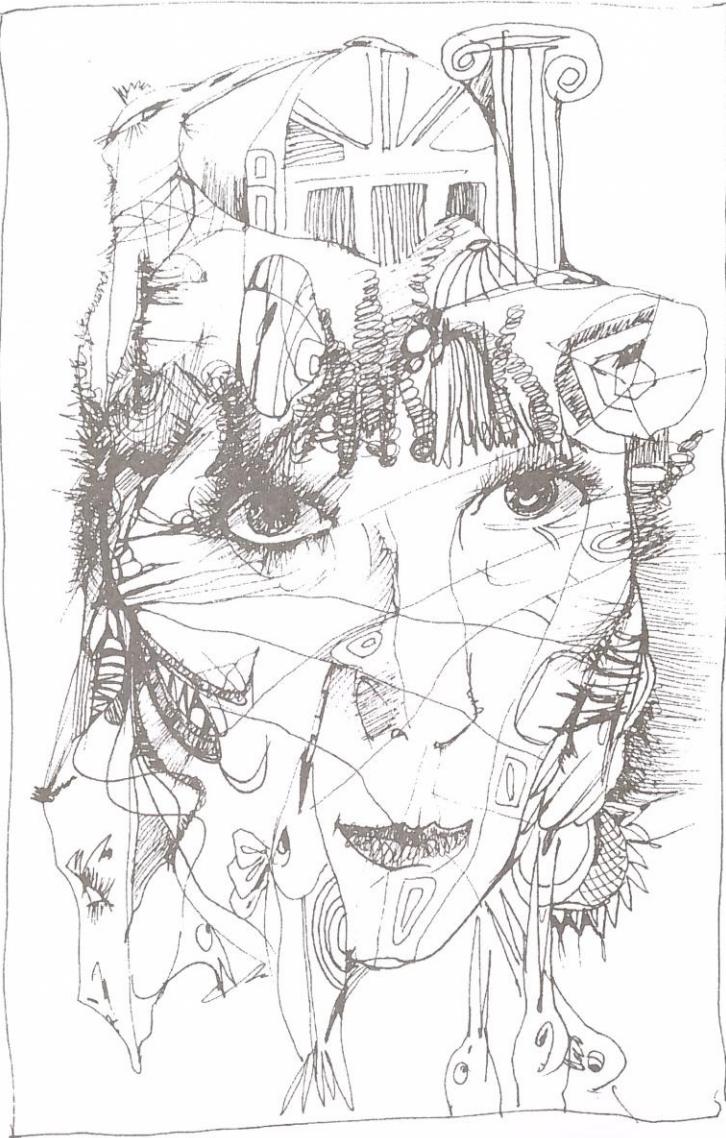

ЮГОСЕВЕРЕН ВЯТЪР

СТИХОВЕ

- © ГАЛИНА МИЛНОВА, АВТОР
- © ЕВТИМ ЕВТИМОВ, РЕДАКТОР
- © НЕДКО ПЕНЕВ, ХУДОЖНИК
- © ГАЛИНА РАДУЛСКА, ХУДОЖНИК НА КОРИЦАТА
- ИЗДАТЕЛСТВО РК •КОТА• СТАРА ЗАГОРА

ISBN-954-9584-67-4

ТЕЗИ СТИХОВЕ- СПОРНИ И БЕЗСПОРНИ, МОЖЕ ДА НАПИШЕ САМО ГАЛИНА МИЛНОВА. ДЪЛГО ВРЕМЕ ТЯ ИЗЧЕЗНА ОТ МОЕТО ПОЛЕЗРЕНIE, ДЪЛГО ВРЕМЕ ПИТАХ СЕБЕ СИ И ПРИЯТЕЛИ ЗА НЕЯ, ЗАЩОТО ПОМНЕХ ВЕЛИКОЛЕПНИТЕ Й ПЪРВИ ТВОРБИ, ПИСАНИ В ЛУДОГорието. И СИ КАЗВАХ: НЕ МОЖЕ ТОКУ-ТАКА ДА ИЗЧЕЗНЕ ЕДНО ЧИСТО ПОЕТИЧНО ПОТОЧЕ, ТО ЩЕ СИ НАМЕРИ ПЪТ, ЗА ДА СТИГНЕ ДО СЕБЕ СИ. И ЗАТОВА СЕ ЗАРАДВАХ, КОГАТО ПОЛУЧИХ И ПРОЧЕТОХ РЪКОПИСА НА ТАЗИ ТАЛАНТЛИВА ПОЕТЕСА, ОЗАГЛАВЕН „ЮГОСЕВЕРЕН ВЯТЪР“. ИZNENADATA БЕШЕ МНОГО ПРИЯТНА - ПОЕТИЧНОТО ПОТОЧЕ БЕШЕ СТАНАЛО ЕДНА РЕКА, В КОЯТО ЗВУЧЕШЕ И СЛОВО, И МУЗИКА, В СРЕБЪРНИТЕ КАПКИ НА ЧУВСТВАТА СЕ ОТРАЗЯВАШЕ МНОГОЦВЕТИЕТО НА ЕДИН ПОЕТИЧЕН ТАЛАНТ. ТЯ БЕШЕ СЪБРАЛА В СЕБЕ СИ ЮЖНИЯ И СЕВЕРЕН ВЯТЪР, БЕШЕ ОБЕДИНИЛА ДВАТА ПОЛЮСА НА ЕДНО ГОЛЯМО ЗЕМНО КЪЛБО, НАРЕЧЕНО ПОЕЗИЯ, ЗА ДА НАМЕРИ В НЕГО МЯСТО ЗА СВОЕТО ТВОРЧЕСТВО.

МНОГО ЧИСТОТА ИМА В ТЕЗИ СТИХОВЕ, МНОГО ЧУВСТВА, МНОГО РАЗМИСЛИ.

ГАЛИНА МИЛНОВА НЕ СЪЧИНЯВА СВОИТЕ ВЪЛНЕНИЯ - ТЯ ГИ РИСУВА ВЪРХУ ГОЛЯМОТО ПЛАТНО НА СВОЯТА ЛИРИЧНА ДУША, ТЪРСИ В СЕБЕ СИ ХАРМОНИЯ И СЪПРИЧАСТИЕ, С МАЛКО ДУМИ КАЗВА МНОГО НЕЩА, И ТОВА ПРАВИ ПОЕЗИЯТА И САМОБИТНА. КАТО КАЗВАМ „НА ДОБЪР ЧАС!“ НА ТАЗИ ВЕЛИКОЛЕПНА КНИГА, АЗ СПИРАМ ДО ТУК, И ОСТАВЯМ ДА ГОВОРЯТ ПОЕТИЧНИТЕ ВЪЛНЕНИЯ НА ГАЛИНА МИЛНОВА.

Евтим Евтимов
14 март 2002 г.

Поезията- недостиг от музика?
Или невероятен излишък?
Или миг в тишината-навсякъде!
... Мечтане. Шуман. Поезия...

ЮГОСЕВЕРЕН ВЯТЪР-1

Обичам те.
Несъвместим си
с настроените музикални инструменти.
Целувам те
преди да ме превърнеш в музика,
неприютима в точни петолиния.
Прегръщам те обрещащо и бликват
музиката,
думите,
и огъня ...
Щастлива съм.
Дали е приказка?

На просяка последната монета
подхвърлям без надежда.
Мълчешком.
Дали ще се усмихне пак и утре
когато го отмина?
Крадешком.

Не разваляйте гнездото над прозореца.
На вас разчитат птиците.
Ваша е песента-техни само трошиците.

Не биха ми стигнали
два живота
да преборя злото.
Имам само един
да правя добро.

В АТЕЛИЕТО

Когато рисуваш вгълбено
мълчаливо се уча да вярвам
и любовта е изкуство.
Когато подостряш моливи
просто се уча на труд
близо до съвършенството.
Когато подписваш платното
вярвам в теб, в мига, в красотата
и приемам урок по признателност.

Небето- стар изкусен майстор
рисува приказна картина-
един след друг коне препускат
и силни , и красиви.
И във вълшебна колесница
возят заспиващото слънце.
Преди да си отидат искам
да можеш да ги видиш.

ЧОВЕК

Ако имаш очи-
гледай върло на времето.
Ако още вървиш-
стъпвай мъжката. Мъжката!
Ако още си жив-
не забравяй огнището.
И навярно след век
ще се случи безбожното
да останеш човек,
а не скитаща прътица
в епруветки от страх
и кошмарни просъници.
Малък, страшно велик,
беззашлен човеко!
Оживей! Победи!
За да може след век
сред пръстта и цветята
да останеш Човек
и в кръвта на земята.

ТРОХА

Да запазим тишината на онази белота,
от която в миг на болка сме родени.
Да докоснем с чисти длани посивялата коса,
скрила грижите по тебе и по мене.

Да ни спъне участта на изоставаш непознат
в определите редици пред финала.
Да се върнем миг назад, да му дадем трошица хляб
без да мислим, че ще вземе друг медала.

Да отворим с благодарност незаключена врата,
път към миналите лудории скрила.
И от новите илъзии, от старата мечта
за децата да измайсторим хвърчило.

МАЙСТОР

На Иван Кънев – художник

Усещаш ли платното на Луната
как с белите ръце на стар скъперник
събира камъчетата по калдъръма?

Разбиращ ли кога изчезна вятърът,
след който песъчинките на времето
една след друга бързо се разсипват?

Долавяш ли къде е отразено Слънцето,
пречупило прозорците на къщата
и тихите сълзи в очите им измъчени?

Щастливи ли сте, покриви палитрени-
червени, жълти, бели и оранжеви,
смълчано приютили името на майстора?

Открих създа.
В дъжда.
Плачеше облак.

Изгубих някъда любимата си песен.
Замъкна всичко.
От тази тишина стареем.
И помъдряваме?
Дано се върне песента ми.
Останалото е цена.
И чакане. И свикване.
Върни се, песен-
Ще си ушия нова дреха.

Някога
в минал живот
бях сърница.
Без спомен
за минало
на сърната
очите ме гонят
Днес.
В този живот.

Готова съм да понеса
греха и болката
отново и отново.
И никога не съм готова
за миг да ги загубя.
Мои са.

ИЗГРЕВ

Ранено от снощни
човешки тревоги
утрото плахо
и бавно прохожда.
Цяло в рани-
палитра от болка,
къртко ляга
на бяла постеля.

И грешките си имат образ.
И име.
И адрес.
И дом.
Ако опиташ да не събъркаш
ще те прегърне
нечий стон.

*Отчуждение. Опит за благство. Отдалечаване от
натрапеното, от иначе животейски даеното. Но нелюбимо.
Отчуждаваме се. Упорито. Без дори да осъзнаваме какво се
стремим. Отдалечаваме се от омръзналите думи,
безсъдържаните минути, охладнелите стени и безличните
стопки. Бързаме да променим всичко. Пърсим нови думи, нови
очи, по-топли ръце... Върваме че добродъто ново ще наадее. Иде
скоса бенита на светлината. Циферблата ще са палитра от
звуци, дукви, рисунки...*

*Ще ни бъдят писци от радост. Ще бъдем далеч от съня,
защото ще се страхуваме да затворим очи, да се върнем в
реалността. При отчуждението и спъца. А толкова сме
премръзнали! Къде е Икслан? Извя ли Годо?*

Ще ни прегърне ли палитраната?

Съдържание

ЮГОСЕВЕРЕН ВЯТЪР-1	7
*** НА ПРОСЯКА ПОСЛЕДНАТА МОНЕТА...	8
*** НЕ РАЗВАЛЯЙТЕ ГНЕЗДОТО...	8
*** НЕ БИХА МИ СТИГНАЛИ ДВА ЖИВОТА...	8
В АТЕЛИЕТО	9
*** НЕБЕТО, СТАР, ИЗКУСЕН МАЙСТОР...	10
ЧОВЕК	11
ТРОХА	12
МАЙСТОР	13
*** ОТКРИХ СЪЛЗА...	14
*** ИЗГУБИХ НЯКЪДЕ ЛЮБИМАТА СИ ПЕСЕН...	14
*** НЯКОГА...	15
*** ГОТОВА СЪМ ДА ПОНЕСА...	15
ИЗГРЕВ	16
*** И ГРЕШКИТЕ СИ ИМАТ ОБРАЗ...	16
*** ОТЧУЖДЕНИЕ...	17
*** ХУДОЖНИКЪТ РИСУВА СВОИТЕ МЪЛЧАНИЯ...	18
*** РЕПЕТИЦИИТЕ СА ИНТИМНОСТ ...	18
*** ЕДНА ОБЪРКАНА СВЕЩИЦА...	18
*** УСПЕЕМ ЛИ ДА ПОВЯРВАМЕ...	21
*** ДОБРОТАТА МЕ ТЪРСИ ПО СПЕШНОСТ ...	22
ТРЕВАТА	23
РЪЦЕТЕ НИ	24
*** ТИЧАЙ, ТИЧАЙ...	25
АЛПИНИЗЪМ	26
НАДЕЖДА	27
СПАСЕНИЕ	28
*** АЗ СЪМ ОСТРОТО КАМЪЧЕ...	29
ПЕПЕРУДИТЕ	30
РОКЕРСКА НОСТАЛГИЯ	31
КАТО СКАРЛЕТ	32
*** УСЕЩАНЕТО ЗА ТАЙНСТВЕНОСТ...	33
НЕСТИНАРИ	34
*** ПРОДАВАЧЪТ НА НАДЕЖДА...	35
*** РОДЕНА НА МЕЖДАТА...	35
*** АЗ ИЗМИСЛЯМ ПРИКАЗКИ...	35
МАТРИЦА	36
*** ИЗПРАТЕН ОТ НЕБЕТО...	36
ПЪЛНОЛУНИЕ	37
*** И ПРИЛЕПИТЕ...	38
*** ПЪТЕКАТА, НИЗ ОТ ПРОШЕНИЯ...	39
*** ХУБАВО, НЯМА ОКОВИ...	40
ЮГОСЕВЕРЕН ВЯТЪР-2	43
*** БЕЛИ ПЯСЪЦИ...	44
*** ПОНЯКОГА СЪМ СЕБЕ СИ...	45
*** ПОРАСНАЛО Е ВРЕМЕТО...	45
НЕОБЫЧНАТ ГРЯХ	46

КОРЕН

На татко

Моят корен е здрав.
И е живав.
В силна угар юперска
и дълбока и сочна проникнат.
Устоява на студ.
И на жега издържа-
ние балбунарска вода
от герана
на щедрото детство.
Моят корен е жив.

ПРОЛЕТ		
*** В ЕДНА ВЪЗБУЖДАЩА САМОТНОСТ...	49	87
*** ЗАЩО НЕ МЕ БОЛИ...	49	88
*** И ПОНЕЖЕ НЯМАМ...	50	89
БЛИЗОСТ	50	90
*** В ОЧИТЕ ТИ АНГЕЛСКИ...	51	91
ПОЛЕТ	51	92
*** МОРЕТО КРИЕ...	52	92
*** КОГАТО И МОСТЬТ...	52	92
СЕНОКОС	53	92
*** УГАСИХМЕ СВЕЩТА...	53	92
*** ПРЕД НОЩТА...	54	92
*** ПО СТЕНИТЕ ОГОЛЕНИ...	54	92
*** НАБОЛЯВА МЕ СМЕХЪТ...	55	93
*** СЛЕД ОБЩИТЕ ГОДИНИ...	55	93
*** АКО ТЕ ПРЕДИЗВИКАМ...	56	93
*** КАК МЕ РАЗДИРА...	57	94
*** БЕЗРОПОТНО ТЕ НОЯС...	58	94
*** БАЩИТЕ НАРЪЧВАТ...	58	95
ЗЛАТНА РИБКА	59	95
*** ЗАПАЛИХ КЛАДА...	60	96
МУЗИКАЛНО	60	97
*** В ГРАДИНАТА НА ДЕТСТВОТО...	60	98
*** ИЗГУБВАМ СЕ ЗА ДЪЛГО...	61	99
ЛЕКА НОЩ, ДЕЦА	61	100
ДЕЦАТА НИ:	61	101
*** КОЛКОТО ПО ТЪРПЕЛИВО ТЪРКАЛЯМ...	62	102
*** НИКОГА НЯМА...	62	103
ЛЯТО - ЕСЕН	63	103
*** КАК НЕ РАЗБРАХ...	64	104
*** СРЕД ПЯСЪКА...	64	105
*** ИСКАШ САМО...	64	107
*** ТИ ПОГЛЕДНА...	65	107
*** КОГАТО СИ ПРИЗНАЯ...	65	108
*** АЗ СЪМ СВЕЩ НЕЗАПАЛЕНА...	66	
*** ПОТЪВАМ В ...	66	
ИЗКАЧВАНЕ	67	
НЕРАВЕНСТВО	67	
*** ПО-ВЕРОЯТНО Е...	68	
*** ИЗИСКАН ХОД...	68	
ЮГОСЕВЕРЕН ВЯТЪР-3	69	
*** ОТВИКВАМЕ ЛИ ...	69	
*** ДОБРОТАТА НЕ КОЛЕНИЧИ...	70	
КОРИДА	70	
*** НЯКОГА В ТОЗИ ЖИВОТ...	70	
ДВУБОЙ	71	
НЕСПРАВЕДЛИВО	71	
ДИСТАНЦИОННО	72	
ЗАГОВЕЗНИ	72	
*** АКО МОЖЕХ...	73	
	73	
	74	
	74	
	74	
	77	
	78	
	79	
	80	
	81	
	82	
	83	
	84	
	85	
	86	
ПРЕОДОЛЯНА ТИШИНА		
*** СРЕД ТРЪННИТЕ...	87	
*** В ОЧИТЕ МИ...	88	
БЕЗ МАМА	89	
ДАЛЕЧ.НАЗАД	90	
*** ДАНО СИ СПОМНЯ...	91	
*** ПРЕВЪРЪЗКА НА ОЧИТЕ...	92	
*** АКО ДОКОСНА...	92	
*** НАПОСЛЕДЪК ТРОШАТ СЕ...	92	
*** ТЕЖАТ ДО СКЪСВАНЕ...	93	
*** НА КЛАДАТА ГОРЯ...	93	
*** САМОУБИЙСТВЕНО ПРОПУСКАМ...	94	
*** ТЕБЕШИРЕНО СЛЪНЦЕ...	94	
ОПАЗЕН	95	
*** УМИРА ПИЛЕТО...	95	
*** НАИСТИНА...	96	
МАЙКАТА НА САТАНАТА	97	
СЪДБАТА НА ВИСОКИТЕ ДЪРВЕТА	98	
*** НОЩТА ОСИРОТЯВА...	99	
ПСИХОКАЛИПСИС	100	
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ КЪМ ДОН КИХОТ	101	
МОЛИТВА ЗА ДЪЖД	102	
ПРАВО НА НЕБЕ	103	
ЧОВЕЧИНА	103	
*** НЕ МЕ ТРЕВОЖИ ...	104	
*** ДОРИ ДА ПОУЧА...	105	
В ЦЪРКВАТА	107	
КОРЕН	107	
	108	

ГАЛИНА МИЛНОВА

“ЮГОСЕВЕРЕН ВЯТЪР”
СТИХОВЕ

РЕДАКТОР: ЕВТИМ ЕВТИМОВ

ХУДОЖНИК: НЕДКО ПЕНЕВ

ХУДОЖНИК НА КОРИЦАТА: ГАЛИНА РАДУЛСКА

НАБОР: ТАНЯ И ПЕТЬР ПОПОВИ

ПРЕДПЕЧАТ: ПЕТЬР ПОПОВ

ИЗДАТЕЛ: РК •КОТА• - 042/600-911

ПЕЧАТ: “КОТА” ООД, СТАРА ЗАГОРА

СПОМОЩЕСТВОВАТЕЛ: ГЕОРГИ НЕДЕВ

ГЕОНЕД - ЕООД - СТАРА ЗАГОРА

*Не развалийте
нездото над прохода.
На вас разгънат птициите.
Ваша е несекма-
тежки само трошищите.*